

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco worden ingezonden.

VOOR 3 MAANDEN.

te Amsterdam.....

en Buttonsteden franco.....

Advertentien.

ZEVEN REGELS of minder..... / 1.75.

Elken regel meer..... 25.

ZEKEL voor elke advertentie en herhaling..... 35.

Bij dit Nummer behoort een Bijvoegsel.

In elken gevestigden Staat, waar men op beschaving en zedelijkheid prijs stelt, verdient het onderwijs de belangstelling van alle weldenkenden, en vooral daar, waar het Gouvernement van eenen Staat zich in den zedelijken welstand zijner ingezetenen verheugt, behoort niet naauwgezette zorgvuldigheid voor het onderwijs te worden zorg gedragen. Immers ontvangen wij de meeste, levendigste en duurzaamste indrukken in de jeugd; en zou het dan niet hoogst belangrijk zijn naauwkeurig te letten op hetgeen onderwezen, en aan welke handen het onderwijs toevertrouwd wordt? Te recht wordt door zeker schrijver gezegt, dat de zedelijke toekomst van een volk afhankelijk is van het onderwijs. Ongetwijfeld hangt het wel en wee onzer kinderen van het onderwijs af, want zelfs in die ingrijpende van onderwijs, waar men zich niet in het minste met de opvoeding schijnt te bemoeijen, ook daar ontvangt de jeugd niet enkel onderwijs. Of zou het geen blijvend indruk op een jeugdig gemoed nalaten, wanneer de daad van Ravailleac met die van Charlotte Corday wordt gelijk gesteld, of wanneer een Philips II van Spanje geprezen, en een Willem I van Oranje-Nassau gelaakt wordt? Op die wijze verenigt zich de opvoeding met het onderwijs, zonder dat men het zelfs van verre vermoelt. De toekomst van het vaderland; de toekomst van ons kroost, met één woord, de toekomst van alles, wat het dierbaarste is, wordt in het onderwijs voorbereid, en daarvan derhalve ligt de kiem van al hetgeen het vaderland te wachten heeft. Kan er dan wel iets meer gewigtig zijn voor ons, dan de belangstelling waardig van ieder huisvader, en van elke moeder, dan het onderwijs?

Onze grondwet, in overeenstemming met die belangrijkheid, heeft de zorg voor het onderwijs aan het Gouvernement aanbevolen, en, bij Art. 226, aan hetzelfde opgedragen, het jaarlijks inzendende aan de Staten-Generaal van een *Verslag nopens den staat der Hooge, Middelbare en Lagere Scholen*. Zoodanig verslag over den jaren 1836, op 21 Maart 1838 bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingekomen, is onlangs van regeringswege openbaar gemaakt.

Wij hebben ons niet gelaast, van dat verslag een zoodanig berigt te geven als de zaak verdient, omdat wij vermeend hebben, vooraf te moeten onderzoeken, hooren en overweegen, alvorens wij ons veroorloofden, eenige aanmerking of bedenking bij onze opgave in te vlechten of eenig voorstel te berde te brengen en er toe te aan te bieden: Men zal ons, hopen wij, het recht doen, te belooven, dat wij doordrongen zijn van de belangrikheid van het onderzoek, waarmede wij ons bezig houden; en dat wij ons niet lietvaardig daaraan hebben gewaagd.

Eene algemeene aauwmerking moeten wij vooraf zenden. **Bezuiniging** is het woord van den dag, dat eene zekere toeverkragt uitloekent. Door het in den mond voeren van dat woord, trachten ook zij den tijdgeest te vleijen, die anders met de zaak zelve weinig op hebben. Velen willen zich zoo gaarne voordoen, als of zij niets vuriger wenschten dan de zware lasten, die op de menigte drukken, te zien voorzachten. Ook ter goeder trouw hebben zommigen zich sommigen met bezuinigingsstelsels, welke nochtans op het vernietigen der vruchten draagen, heeft, om slechts een voorbeeld aan te halen, de Fransche omwenteling van 1830 bewezen. Menigien bielp de omwenteling bewerken, ten einde een goedkooper bestuur te erlangen; — en het gevolg der Julij revolutie is geweest eene vermeerdering van uitgaven, van twee tot vier honderd millioen francs en de jaarlijksche staatsbegrooting van Frankrijk. — Noeh, wanneer ook de bezuiniging eene wezenlijke vermindering aan cijfer tot uitkomst heeft, kan zelfs in dat geval alle bezuiniging eene *wezenlijke* bezuiniging worden genoemd? Wij twijfelen er zeer aan, en wagen het zelfs, te Boweren, dat bezuiniging, op het onderwijs toegepast, doorzams eene verkeerde uitkomst heeft, en daarom, in het algemeen genomen, nergens minder te pas komt, dan juist bij het onderwijs.

Zal b. v. menig kweekeling van Thennis en Hippocrates, die zich liever in het poogere en meer afgetrokken gedeelte van zijn vak zou wenschen te verliezen, ten einde zich te lekken om eenmaal den wamdig hoopleer-
verliken, in de rector of in de mediceijen te worden, zich daaryan niet lateu
afbrengen, door de overheid van zijn toekomstig bestaan, en vooral door
de overweging, dat de toekomst van den advocaat of medicinae doctor veel-
al die van den hoopleer na verre te boven gaau? Zal menig verdienstelijk

jongeling, vol liefde voor taalstudie en klassieke oudheid, of ingenomen met wis- en natuurkundige wetenschappen, zich niet laten afschrikken van het voornemen, om zich aan die lofselijke zucht tot studie over te geven, wanneer hem de loopbaan zoo weinig hernoediging aanbiedt en hij belkame mannen als preceptor of corrector met eene schrale bezoldiging ziet grijs worden? Men denke ook aan de onderwijzers der lagere scholen, die zoo verdienstelijke klasse der maatschappij. Wat is het lot van de meesten onder hen? Welke is de toestand van den ondermeester of hulp-onderwijzer? Zelfs hij, die aan het hoofd staat eener dorpschool, is hij niet menigmaal afhankelijk van eenen onkundigen, soms lompen ingezetenen, wiens groffheden hij zich moet laten welgevallen: of van wiens onbuigzame kinderen hij alles verdragen moet, wil hij niet door het verlies van twee, drie leerlingen zijn alreeds te bekrompen bestaan zien verminderen? Zal dit besef niet menig bekwaam jongeling afhouden zich aan het lager onderwijs toe te wijden?

Men bedenke, dat belangrijke wijzigingen of veranderingen in het onderwijs in geen deele met overhaasting moeten plaats grijpen. Zoo ergens, geldt hier het *Pesenti lente*, dat men, helaas! eenige jaren geleden op het punt was geheel uit het oog te verliezen. (1) Met gene ruwe of onvoorzigtige hand kan men hier veel bederven, en eindelijk dan zoo ligt dat gene, waartoe men een aantal jaren heeft, om het weder te herstellen. Men wijze daarom traspigewijze, of zoo als men in sommige opzichten werkelijk reeds gedaan heeft, men voere de veranderingen hier en daar in, als een proeve; want het geen zich in theorie aanbeveelt, voldoet niet altijd in de praktijk. De ondervinding wijst ons dan den weg; alsdan blijkt het, of de verandering al dan niet doelmatig, al dan niet voor onzen landaard geschikt is. Men schame zich in dat geval in geen deele, om, mogt de proeve niet geslaagd zijn, haar als mislukte op te geven. Op die wijze wordt het gebouw niet geschonden, noch geraakt hetzelfde in gevaar van geheel in een te storten.

AMSTERDAM 30 Julij. Men schrijft ons, dat op den 1sten Julij ll. de staat van 's Rijks zeemagt was als volgt:

In active dienst: 9 fregatten, waaronder 3 wachtschepen; 7 korvetten waaronder een kostschip; 4 grote brikken, waaronder 1 kostschip; 2 kleine brikken, 3 stoomschepen, 2 transportschepen, 1 exercitie vaartuig, 13 galjel-kanonneerbooten van 5 stukken ieder, en 25 idem van 3 stukken. Alle welke schepen bemand zijn met 4.793 kopen.

In non active dienst waren op gemeld tijdstip: 8 linijschepen, 13 frigatten, 7 korvetten, 9 groote brikken, 3 kleine brikken, 1 stoomschip en een groot aantal galien-kanonneerbooten.

Landsteden-Dinsdag 13, zoo als herolds re-als gemeld is, Zr. Ms. stoomschip *Cerberus* van Wilhelmsluis naar Londen vertrokken, om Z. Exc. den heer baron van der Capellen, Zr. Ms. buitengewoon gezant bij het krooningsfeest der Koningin van Engeland, af te halen. Waarschijnlijk zou Z. Exc. heden aan boord gaan, en wordt morgen niet deszelfs gevolg alhier verwacht.

— Op den 1 April 1838 is, te Batavia, overleden de Hoog Edel Gestr. heer P. C. Keeder, in leven gepensioneerd kolonel, oud-resident en kommandant van Banca, in den ouderdom van ruim 57 jaren.

— De harddraverij te Zuidhoek heeft op den 25sten Julij H. plaats gehad. Er hebben 10 paarden gelopen; de prijs is behaald door R. J. Hockstra van Jelsum, de premie door B. T. Hemmes van Nieuwolda.

8. GRAVENDAGE 29 Julij. Dezez dagen is alhier gearriveerd de heer Frederik Hartman, lid der Fransche kamer van afgevaardigden.

— Zoo men verneemt, zal de verjaardag van Z. M. onzen geëerbiedigden Koning dit jaar met buitengewonen luister gevierd worden. Er zullen onderscheidene volksvermakelijkheden plaats hebben. Men verzekert, dat hij die gelegenheid tevens zal gevierd worden; het vijf-en-twintig jarig bezit in ons midden van Z. M.

— Men vernemen, dat de raadkamer der rechtbank van eersten aanleg te Rotterdam dezer dagen naar het Hoog-gerechtshof, kamer tot het in staat van beschuldiging stellen, heeft geroenvoerd de com:issen en visiteurs, die zich in de uitoefening hunner function aan het te kort doen van 's rijks schatkist schuldig zouden gemaakt hebben.

(1) Wil. bedoelen hier het *Enseignement Universel* van Jacotot.

HENDRIK VIII, KONING VAN ENGELAND,
EN THOMAS MORUS.

In onze N°. 153 en 154 gaven wij een verhaal van het treurige uiteinde van ANNA BOLEYN. Aan dezen naam knoopten zich vele historische herinneringen aan. ANNA was een tijd lang de gemalin van HENDRIK VIII, en bij neringen aan. ANNA was een tijd lang de gemalin van HENDRIK VIII, en bij neringen aan. ANNA was een tijd lang de gemalin van HENDRIK VIII, en bij neringen aan.

Tusschen het lot van ANNA BOLEYN en dat van THOMAS MORUS bestaat groote overeenkomst, maar nog groater verschil. Even onrechtvaardig was beider veroordeeling, wanneer men let op de valscheheid en goddelijke gebodverzuim der tegen ieder hunner ingehragte beschuldigingen: doen, slaan wij eenen rugwaartschen blik op de zegen vooraf gung, op al die omstandigheden, waaruit zich voor hen een zoo treurig uiteinde ontwikkelde, dan zien wij ligtelijk in, dat beide niet denzelfden dood gestorven zijn. Maar hoe dit zij, de dood van THOMAS MORUS hangt ten nauwste samen met de lotgevallen van ANNA BOLEYN: doch beide moeten wederom worden beschouwd, om te verstaan het karakter van het reoengigerie, welke een heerscheuzuchtig karakter van HENDRIK VIII.

Dreze hestage als 18 jarig jongeling (1509—1547) den troon van Engeland. JAMES LINDSAY, konigt der Schotten, doch hetgeen zijne jeugd beloofde, werd door zijn trouwloosheid kwijt; hij werd gevangengenomen en geëxecuteerd. Het leven is te verrijgen volgend hun op het schrikkelijkt gevelgstraft. Dat leven is te verrijgen volgend steeds aan roepjenden sucrwal van kenderen. Allen buren gelijken bij eenre steeds aan roepjenden sucrwal van kenderen. Allen buren gelijken bij eenre steeds aan roepjenden sucrwal van kenderen.

Koningin niet vermogt te schetsen, — zijn HENDRIK VIII is een euphemismus, — doch in zijnen RICHARD III meesterlijk heeft ingeslochten.

De neiging van zijn hart volgende, huwde HENDRIK zijns broeders weduwe CATHARINA VAN ABRAGON, hij wie hij drie zonen en twee dochters verwekte, van welke sloechs MARIA in het leven bleef. (1) POLE verhaalt, volgens LINGARD, dat nog intusschen een man zijne vrouw zoo lief heeft gehad als HENDRIK zijne gemalin. Doch CATHARINA was onder dan hij en zwak, zij was wel het voorwerp zijner eerste liefde, maar hare beinnuutswaardige eigenschappen konden den jongen Koning niet vergoeden, wat hij naar het ligchaam beoogde. Weldra verviel HENDRIK tot uitspattingen; later werd ANSA BOLEYN het voorwerp van enen hartstogt, tot welks bevreemding hij niet anders dan door den echt geraken kon. De hartstogt verstaat de kunst om het geweten, hetwelk tegen denzelfen geuit, door allerlei zelfinsluidingen in zijn voordeel te winnen. HENDRIK werd eensklaps door gewetensangst overvallen; zijn huwelijk met CATHARINA kwam hem ongeoorloofd voor; zij was de weduwe zijns broeders geweest.

Niet zonder schijn van recht, beriep hij zich op een Israëlitisch huwelijksverbod, *Levit. XVIII: 16*, hetwelk JOHANNES, in het *Nieuwe Testament*, den Koning HERODES voorhoudt, *Marc. VI: 18*, en waarop de Levitaats echt, *Deut. XXV: 5*, slechts eene uitzondering is. Nu hield hij het voor zonde den echt met zijns broeders weduwe te doen voortduren; hij beschouwde dit huwelijk als nietig, of liever, hij hield de kloppingen van zijn hart, hetwelk naar ANNA verlangde, voor kloppingen van zijn geweten. Hij misleidde wellicht zichzelf, doch, in strijd met hetzelfde geweten, hetwelk hem niet wilde vergunnen, in het de weduwe zijns broeders in den echt verbonden te blijven, verlangde hij naar eene vrouw, niet wier oudere zuster MARIA hij, nog niet lang geleden, in strafbare gemeenschap had geleefd. Zoo blind is de hartstocht! De werkelijke verwantschap, waarin hij tot ANNA BOLEYN stond, zag hij over het hoofd. Alleen dus een verzoek in tot echt-

(1). Na den dood van BENEDIK en ANNA DE VL., een woon dit zijn derde huwelijk, werd deze MARIA, — die vóór de verhuizing naar AMSTERDAM van Schotland, — hooft van een gezin van 12. BARNABAS (1808) werd hi begroefd door hare selve suster ELIZABETH, geboren het 22 DECEMBER 1807 met ANNA BOLLEN.

Aangezien de stukken, betreffende dit gewichtig rechtsgeding, zeer wijdloopig zijn, zoo gelooft men, dat het nog wel eenigen tijd zal aanhouden, alvorens de Kamer zal hebben bevestigd of er al dan niet termen zijn: de beklagden naar de Assises te renvoyeren, en in allen gevalle is het allerwaarschijnlijkst, dat dezelve niet zal worden behandeld in de laatste Assises, die op maandag den 6den Augustus, nog volgens de Franche wet, alhier zullen worden geopend.

UTRECHT 29 Julij. Den 23 dezer is alhier, onder voorzitting van den hoogleeraar Dr. A. Numan, gehouden de eerste algemeene vergadering van de deelnemers der Maatschappij tot aankweeking van den witten morbezieboom, de opvoeding van zijdewormen en de zijdetelt, in welke een belangrijk verslag moet zijn voorgelezen, waarvan wij ons vliegen eerstdaags eenige mededeelingen te zullen doen.

VLISSENGEN 27 Julij. Heden namiddag, omtreeks 4 ure, stoomde langs deze reede de Schelde op naar Antwerpen, de Engelsche vrachthoofst *the Menai*. aan boord van welke de Belgische buitengewone gezant voor de kroonung te Londen, de prins de Ligne, zich bevond, hebbende, tot bevreemding van een ieder, de Engelsche, en daaraan der Belgische vlag waaijen. Wat kan dat betekenen? Heeft de gemelde diplomaat daardoor willen bewijzen, stoutheid genoeg te bezitten om deszelfs nog niet door ons erkende vlag aan ons oog te vertoonen, of wel, moet men hooijen, dat dit alleen onder de bescherming der Engelsche geschied? Het plaatsen van twee vlaggen onder elkander, heeft tot heden alleen plaats, wanneer de bovenste eene overwinning of prijs op de onderste heeft behaald. — En wat kan men dan al niet van die vertooning denken!

BERGEN OP ZOOM 29 Julij. Van hier zullen binnenkort vertrekken de 1e en 2e bat. der 8 afd. inf., en zich naar het kamp van Rijen begeven, gemelde bats., zullen aldaar weer vervangen worden door de 1e en 2 bat. der 18 afd. inf.

BRUSSEL 29 Julij. Men leest in de *Émancipation* het volgende: « Een brief van Parijs, en komende van eene achtenswaardige bron, meldt, dat de Fransche en Engelsche regering besloten hebben, dat er wijzigingen in het tractaat der 24 artikelen behooren gebragt te worden; dat deze de voornaamste punten, zoo als de schuld en het grondgebied, zullen betreffen, en dat genoemde gouvernementen zich sterk maken deze wijzigingen te doen uitvoeren. »

Part. Corresp. LONDEN 27. Julij. Gelijk in alle ondermaansche zaken eene mengeling is van goed en kwaad, en gestadige afwisseling van hoop en vrees, zoo is het ook in den gang der Nederlandso-Belgische kwestie. Wij mochten ons, enige dagen geleden, verheugen in het goede vooruitzicht, dat de zaak binnens zeer korten tijd zou zijn afgeplooid, maar, hoe wel beproefd deze uitsichten zijn geweest, er is weder reden om te gelooven, dat hij niet zoo spoedig zal worden ten einde gebracht als men heeft mogen verwachten. Dit is zeker, dat zulks niet te wijten is aan de Nederlandsche Regering, die al weder getoond heeft, dat alto die insinnelijkheidden goed te zijn, welke de waarheid ook het belang van volk en Staat voorloven; maar, indien men aan welouderkrijge personen nog geloof schenken, dan is zulks te te schrijven aan de alderer veranderende denkwijze van eenen staatsman alhier, die, in strijd met vroegere handelingen, zich eenen tijd lang, zelfs in bijzondere gesprekken, getoond had voor Holland zeer gunstig te zijn gestemd. Zij, die, in weerwil van de geheimzinnigheid, waarmede alles behandeld wordt, evenwel geacht kunnen worden iets te weten, waren derhalve van oordeel, dat deze staatsman met de gezanten der Noordsche Hoven eenstemmig zoude te werk gaan; doch deze verwachting is niet volkomen bevestigd. Sommigen vermenen zelfs, dat zowel in de grenscheiding als de schuld nieuwe hinderpalen door dien staatsman zijn gevonden. Deze veruening van gedrag moet de overige leden der conferentie ten nisterste hebben verbaasd, en wel zoodanig, dat men zich afvraagt, of zij niet veellicht enkel voorgewend is, met oogmerk, om de afdoening nog eenigzins op te houden, ten einde aan voors Leopold onaangenaamheden te besparen, welke uit eene dadelijke afdoening missechen zouden kunnen ontstaan. Mogt die verandering meer zijn dan eene staatslist, zij is dan ongetwijfeld aan den invloed van Frankrijk te wyten. Inniddeels trachten ook de Noordsche gezanten invloed te doen gelden, waarin vooral

scheiding, of veelmeer tot vernietiging van den echt; doch de Paus sloeg hetzelfde af (2).

HENDRIK VIII bereikte daarentegen zijn oogmerk bij het Parlement; de tranen der edele Koningin zouden veel eer eenen steen vernarwd hebben, dan een door de woede van den hartstogt verdoekt hart. gelijk dat van HENDRIK. Reeds vóór de scheiding had hij zijn huwelijk met ANNA BOLEYN voltrokken; zij werd de moeder van ELIZABETH; (3) nog vier vrouwen volgden haar op in HENDRIK'S huwelijksbed, waartoe hij, deels door scheiding, deels door moord, den weg baande (4). ANNA BOLEYN zelve levert een droevig voor-

(2) Deze weigering kan vreemd schijnen, daar de verwantschap tot de beslissende huwelijks-beltoelzen gerekend wordt, en het huwelijk met eene broeders vrouw, volgens het Joodsche regt, heilwiel de grondslag van het kanunnike regt is, bij name verhoeden wordt. Indien nu des Fansen weigering door de zaak zelve zal worden goed gemaakt, dan moet zij of uit de vroeger verleende pauselijke dispensatie, of uit de toepassing van den Leviraats-echt verklaard worden; zij kan echter op de ontbinding der verwantschap, die bij d. dood van den eenen echtgenoot in de zijlinie plaats heeft, gegrond zijn geworden. Immers, volgens het Mozaïsche regt, trefl het huwelijks-verbod slechts des broeders vrouw, en niet des broeders weduwe, en levert niet de verwantschap, maar de bestaande echt, het beletfel voor een ander huwelijk op. Al deze verschillende opvattingen en twijfelvragen maken het duidelijk, hoe Koning WILHELM verscheidene godgeleerde advijzen ter gunste zijner beschouwing, ook buiten zijn rijk, konde verkrijgen. Vele buitenlandsche universiteiten verklaarden het huwelijk met eene schoonzusterstrijdij met de II. Schrift daarentegen voorgeden LUTHER en MELANCTHON zich bij de uitspraak der Engelsche universiteiten, volgens welke de bestaande echt geoorloofd, en de scheiding onbestaanbaar was.

(3) Dezz werd boren den 7 September 1833.
(4) Het was ook deze echtscheiding, die den Koning, *broeder des vorsten*, ten gevolge van zijne tegen LUTHER gewoerde polemiek, *aan het paus toegevoegde* Voorziedigen der Delftsche *verkeeren hand*, *zoo als vettende in de* gaf, om de Katoelische kerk vrij te maken van de *rommelen hand*, en te *phoeve van de* *opgevoeld van de* *nieu* *ook de* *afgevoeld* in de kerk aan te metigen; al hetwelk later door *KAISER* *voetvoren* is ten *nieuwe* *gevoelde*

de Pruisische gezant eene bijzondere werkzaamheid ten toon moet spreiden, en men meent te weten, dat, ten gevolge daarvan, de graaf Sebastiani de zaak op nieuw aan zijn gouvernement voorgesteld, en nieuwe instructies gevraagd heeft.

Overigens wordt de zaak in gesprekken en zamenkomsten der gezanten behandeld, en, daar men den wil niet schijnt te hebben, om de wereld op nieuw te overstroomen met protocollen, geloof ik, dat er geene eigenlijke Conferentie zal plaats hebben, alvorens men zeker zij, daarin te zullen komen tot een bepaald besluit. Eenigen meenen zelfs, dat er geene eigenlijke Conferentie zal gehouden worden vóór de komst van Leopold, die men nu zegt, dat stellig in het begin van September te Londen zijn zal. Hoe dit zij, de zaak staat niet zoo gunstig als vóór acht dagen, toen men meende, dat zij met elken dag kon zijn afgedaan, en ik schrijf u zulks even rondborstig, als het goede, dat ik verneem, daar het publiek nu constant moet blijven van den loop der gebeurtenissen, en de teleurstellingen en kanswisselingen, welke zij opbreven, ook van belang zijn voor de geschiedenis. Omteent den achterstaad der schuld verneem ik nog, dat voorstellen aan twee Regering zijn gedaan, die weinig aannemelijk zijn, en waaromtrent ik vermoed, dat alsnu deliberatiën aanhangig zijn bij het Kabinet van 's Gravenhage.

De heren van de Capellen zal aanstaanden zondag met zijn gevolg van hier naar Holland terug keeren. De stoomboot, aan boord van dewelke Z. Exc. zich zal begeven, is weensdag reeds aangekomen; op dien dag heeft Z. Exc. ten Hove gedineerd en gisteren avond met de heren het bal der Koningin bijgewoond, hetwelk weder door H. M. met prins George van Cambridge is geopend.

In eenen brief uit Maltha van den 10 Julij wordt gezegd, dat de Engelsche zeemagt in de Middellandsche zee sedert eenigen tijd grootelijks vermeerderd is, en dat al de schepen van de admiraliteit order ontvangen hadden, zich op den voet van oorlog te houden, ten einde ieder oogenblik gereed te zijn, eenen vijand te ontmoeten. De lijn van communicatie door middel van stoombootten tusschen Maltha, alwaar de bevelhebber gestationeerd is, en de Syrische en Turkische kusten, was zoodanig geregeld als noodig is, om op de spoedigste wijs bevelen te zenden, zoo wel aan de Fransche als aan de Engelsche schepen.

Er zijn berichten van Valparaiso tot den 19 April, welke het gerucht bevestigen, dat er eene nieuwe expeditie tegen Peru gedoeltelijk reeds uitgezonden is, en gedeeltelijk nog gereed gemaakt werd. Vijftien honderd man troepen zouden weldra ingescheept worden, om de drie schepen te volgen, welke reeds in het begin der maand vertrokken waren. Het Chiliaansche volk nam echter zoo weinig deel in de vijandelijke gezindheid van het gouvernement tegen generaal Santa-Cruz, dat het te verwachten was, dat deze expeditie op dezelfde wijze zou eindigen als de vorige.

Londen 23 Julij. In de zittingen van het parlement op den 25 dezer, is niets bijzonders voorgevallen.

In de zitting van het Huis des Lords werd op eergisteren, nabreedde heraaftslagen, besloten, om de bill over de kerkelijke tucht, van dien dag afgekend, over zes maanden ten derde male te lezen. De bill, aangaande het prijs maken van slavenhaalders, werd, ten gevolge der daartoe strekkende motie van lord Minto, ten derde male gelezen, en na eene scherpe woordenwisseling, tusschen de lords Colchester, Brougham en Minto, aangenomen.

In het Huis der Gemeenten verzeerde sir J. Hobhouse, daartoe, door eene vraag van den heer Haines, uitgelokt, dat ten opzichte van de afgodendienst in Indië zoodanige maatregelen zouden genomen worden als noodig waren, om ook het nauwtgezest geweten gerust te stellen. De lersche tienden-bill, alsmede de Mails-and-Rail-roads-bill, werd ten derde male gelezen en aangenomen.

Het Huis der Lords had bij deszelfs zitting op gisteren eene conferentie met dat der Gemeenten, wegens eenige amendementen in de lersche armen-bill, ten gevolge waarvan de leden van het Huis der Gemeenten verklaarden, niet te persisteren in de door hen voorgestelde veranderingen, waarin de Lords niet konden stemmen.

In het Huis der Gemeenten kwam sir S. Canning, terug op de expeditie naar Perzië. Lord Palmerston zeide, dat hij niets wist van een geheim tractaat tusschen Rusland en Perzië. Sir R. Peel vroeg daarop aan lord Palmerston, of de expeditie naar Perzië met vijandelijke bedoelingen was afgezonden. De laatste zeide, dat hij het als niet met zijne verplichtingen overeenkomstig beschouwde, die vraag te beantwoorden.

Op eene vraag van den heer Mackinnon, verzeerde lord Palmerston, dat hij van het blokkeren van Vera Cruz, door de Franschen, kennis had gegeven, zoodra hem het bericht daarvan officieel was geworden. De alderman Thompson opperde de vraag, of het waar was, dat het aan de pakketbooten, komende van of gaande naar Mexico, door de Franschen verboden was, gedurende de blokkade, specie, toebehoorende aan particulieren, over te brengen. Lord Palmerston antwoordde, dat het toelaten van pakketbooten en het vervoeren van gelden door dezelve, komende van of gezonden door het gouvernement, reeds vergunningen waren, die men, volgens de eigen grondbeginselen der Engelschen, niet mocht vorderen, maar als welwillendheden moest beschouwen. Het overige der zitting werd voor het grootste gedeelte doorgebracht met het beraadslagen over den aan de Poolse uitgewekenen te verleenen onderstand van 10,000 £st., welke lord Sandon op 15,000 £st. wenschte gebracht te zien. Op eene motie van den heer Rice, werd de commissie tot onderzoek der opvoeding in Schotland benoemd, bestaande uit de heeren R. Stuart en G. W. Hope, den lord advocaat, sir G. Sinclair, de heeren Wallace, Gladstone en Wyse.

Van New-Foundland zijn berichten tot den 24 der vorige maand ontvangen. De zitting der plaatselijke wetgeving van het eiland was door den gouverneur geopend, en men dacht, dat de dépêches, van lord Glenelg ontvangen, de verschillen tusschen den raad en het huis der vergadering zouden doen ophouden.

Men berekent, dat het beloop der meer dan gewone onkosten voor Opper- en Neder-Canada, door den plaats gehad hebbenden opstand veroorzaakt, voor het leger en de artillerie, over de jaren 1837—8 en 1838—9, 500,000 £st., ongeveer f. 6,000,000, zal bedragen.

Eergisteren werd in de Albion Tavern door het Russische genootschap een diner gehouden, waarbij de graaf Stroganoff, diens zoon, de graaf Pozzo di Borgo, benevens andere aanzienlijke genoodigden tegenwoordig

waren. Eerst werden toasten aan H. M. de Koningin en H. M. de Koningin weduwe gebracht, daarna aan Z. M. den Keizer Nicolaas, waarbij de president zeide, hoe het genootschap reeds door de vroegere Caars, door Czar Peter de Groote, door Keizerin Catharina en nu nog door Keizer Nicolaas werd beschermd, wien hij bij die gelegenheid den grooten bondgenoot van H. M. de Koningin Victoria noemde. De graaf Pozzo di Borgo beantwoordde deze toast in de Fransche taal en sloot met te zeggen: dat Z. Keiz. M. van harte wenschte, dat de handelsbetrekkingen tusschen Rusland en Engeland steeds mogten vermeerderen, en de vrede, welke sedert twee eeuwen tusschen beiderrijken bestaat, mogt blijven voortduren. De door den president uitgebrachte toasten aan de graven Stroganoff en Pozzo di Borgo werden mede door beide in de Fransche taal beantwoordt; de eerstgenoemde stelde als toast in, «la politique pacifique», en laatstgemelde het welzijn van den president kolonel Astell.

Uit hoofde van het bal, door H. M. dien zelfden avond gegeven, moesten de beide Russische gezanten zich spoedig verwijderen, en verlieten de zaal, begeleid door den markies van Londonderry, sir C. Bagot, sir H. Hardinge en anderen.

De medailles, bij gelegenheid der krooning van H. M. de Koningin geslagen, zijn thans verkrijgbaar gesteld, in brons à 15 /., verguld brons £ 1.11.6, en zilver £ 3.8.

DUITSCHLAND.

MÜNCHEN 23 Julij. Alhier is het gerucht verspreid, dat H. M. de Keizerin van Rusland voornemens is niet naar hare staten terug te keeren, dan na afloop van den winter, en dat H. M. in eene der Zuid-Duitsche hoofdsteden zal blijven vertoeven, ten einde, zoo mogelijk, Hoogstzelve gezondheid te herstellen; men verneemt uit goede bron, dat H. M. gedurende eenen geruimen tijd zich te Berlijn zal ophouden. In den vleugel van het kasteel van den overleden Koning Maximiliaan heeft men in der haast vele toebereidselen gemaakt, waaruit men opmaakt, dat Z. M. de Keizerin van Rusland aldaar Hoogstzelve intrek zal nemen; H. M. de Keizerin zal aan het hôtel van den Russischen gezant afstappen.

Men berigt uit Weenen, dat er den 3 Julij een tractaat van koop-handel tusschen Engeland en Oostenrijk geteekend is, waarvan de bijzonderheden, wanneer zij bekend worden, zullen leeren, dat deze beide gouvernementen wederkeerig verbindtenissen hebben aangegaan, welke niet enkel ten doel hebben, om hunne handelsbetrekkingen te verbeteren, maar ook om den vrede van Europa te verzekeren.

De heer Mr. Gregor, die onder sir Francis Lamb belast geweest is met de bijzonderheden van dit tractaat, had Weenen verlaten, om zich, zoo men zeide, naar het Noorden van Duitschland te begeven, doch, volgens anderen, zou hij te Toplitz vertoeven.

Z. M. de Koning zal, naar men verneemt, zich slechts gedurende 3 weken te Toplitz ophouden. De vermoedelijke troonopvolger van Denemarken, prins Christiaan, die in den jare 1814, gedurende 3 maanden, Koning van Noorwegen was, is uit Kopenhagen alhier aangekomen; aangezien de prins met deszelfs gemalin, nimmer deze stad heeft bezocht, zijn alhier de grootste toebereidselen ter zijner ontvangst gemaakt; intusschen zal het incognito, waaronder de prins en prinses reizen, ten strengste worden in acht genomen.

FRANKRIJK.

PARIS 28 Julij. Volgens den *Moniteur Parisien*, vroeger *la Charte* de 1830, is er eene nieuwe zamenzwering tegen de regering ontdekt. Gisteren althans hebben verschillende arrestatiën plaats gehad en moet er een groote voorraad van krijgsbehoefden in beslag genomen zijn.

De zaken van het Oosten beginnen meer en meer de algemeene aandacht tot zich te trekken. Velen willen, dat aldaar gewichtige gebeurtenissen voorbereid worden, en dat er eerlang eene botsing tusschen de verschillende belanghebbende partijen te verwachten is.

De hertog van Nemours is gisteren namiddag met zijne adjudanten naar het kamp van Lunéville, vertrokken.

De generaal Dadié zal het kamp van St. Omer kommanderen.

Gisteren avond is een koerier naar Madrid gezonden, met de stellige weigering van den heer Aguado, om zich met het openen eener leening voor het Spaansche gouvernement in te laten.

BAYONNE 23 Julij. Estella was op den 20sten dezer, des middernachts, nog niet aangeast, doch in de stad maakte men de noodige toebereidselen om zich tegen eenen aanval der Christino's te verdedigen; Marotto verwacht, met moed beziel, de Christino's in zijne genomen stellingen. Een Carlistisch officier, door Don Carlos afgezonden om eenige geldelijke ondersteuning aan de krijgsgewapenen te Vittoria ter hand te stellen, heeft, te Viana komende, van Espartero daartoe geen verlof kunnen verwerven. Espartero heeft de gevangenen dadelijk naar Santander doen overbrengen. Zes kavaleristen, waaronder vijf Polen, hebben zich voor Estella vertoond om in de gelederen van Marotto dienst te nemen; zij zijn aangenomen en hebben elk eenig handgeld ontvangen.

SPANJE.

MADRID 20 Julij. H. M. de Koningin heeft, bij besluit dd. 14 Julij, aan den generaal-majoor Palarea het grootkruis der orde van St. Ferdinand geschonken, ter belooning der diensten, die hij als kapitein-generaal van de provincie Grenada heeft bewezen.

Bij gebrek van krijgsberigten houdt men zich alhier steeds bezig over het ontslag nemen van den generaal Espartero. Deszelfs chef van den staf, de generaal van Halen, is alhier aangekomen; omtrent deszelfs verblijf in deze stad worden verschillende geruchten verspreid; sommigen beweren, dat hij zich herwaarts heeft begeven, om zijne ziekelijke echtgenoot te bezoeken; anderen gelooven, dat hij door het gouvernement is terug geroepen. Volgens het laatste gerucht, zou het ontslag vragen van den generaal Espartero daarmede in verband staan.

Men verzekert, dat onder de troepen van den haren de Meer, welke naar Berga oprukken, zich een compagnie artilleristen van de Engelsche marine bevindt, welke vroegtijdig heeft aangeboden, zich onder de bevelen van den kapitein-generaal te stellen, en bijzonder belast is met congressische vuurpijlen te ageren.

de scheiding des te ijveriger bevorderde, en zich op die wijze de gunst des Konings in eene hooge mate verwierf; hoezeer hij later toch zijn hoofd verloor, omdat hij tegen eene weduwe door den Koning beoogde echtscheiding gezind was.

Van den eenen kant was de verwijdering van MORUS den Koning aangenaam, want niemand stond hem nu meer in den weg; doch van den anderen kant bleef het aanzien van den eerwaardigen man, in verband met diens tegenspraak, een doorn in zijn oog. Evenwel onderdrukte HENDRIK zijnen spijt, ten einde geen grooter opzien te baren, daar hij wel wist, hoeveel de Koninklijke zaak door de aldank van MORUS in de oogen van het publiek verliezen moest. MORUS begaf zich nu naar Chelsea en leefde daar geheel voor zijne studien en het gebed. Maar in het jaar 1534, nadat vooraf ELIZABETH BARTON veroordeeld was geworden, werd de gewezen kanselier te gelijk met den vromen bisschop FISCHER gevangen genomen. MORUS zat een jaar lang in den Tower.

De beschuldiging tegen MORUS bevatte vier punten: 1° dat hij het huwelik des Konings met ANNA BOLEYN tegengesproken had; 2° dat hij den Koning niet had erkend als het hoofd der kerk; 3° dat hij den bisschop FISCHER had terug gehouden van het afleggen van den gevorderden kerkelijken eed, (*Oath of Supremacy*); 4° dat hij met FISCHER zamenspande, zoo als uit de gelijkelijk hunner taal genoezaam bleek; MORUS herhaalde zijne afkeuring der echtscheiding, doch voerde in zijn voordeel aan, dat hij de zaak niet openbaar had gemaakt. Nog na de afkondiging van zijn vonnis bekende hij, dat hij de overbrenging der kerkelijke magt op de burgerlijke overheid voor onrechtmatig hield; hij had, ten einde zijne geheet afleggen van den erf-opvolgings-eed, waardoor het erf-opvolgings-regt der kinderen van ANNA moest bekrachtigd worden; doch hij was niet te bewegen geweest, om ook de kerkelijke geldigheid der scheiding en der nieuwe echtverbintenis te bezweren; zijne eensgezindheid met FISCHER was eene daadzaak; doch het bestaan eener zamenzwering ontkende hij met alle regt.

Op den 1 Junij 1535 werd hij onthoofd; op het schavot bad de beul hem om vergiffenis. MORUS kuste hem en zeide: *Thou wilt render me to day the greatest service in the power of any mortal: but my neck is*

AIGANITZ 19 Julij. De post, welke heden morgen moet aankomen, is tot nu (7 ure des avonds) nog niet ontvangen. Een karren van 150 karren, beladen met granen en eetwaren, is alhier binnengekomen, door meer dan 100 man kavallerie en een 6 pondeur begeleid. Deze manschappen behooren tot de garnizoenen van Caspe, en het kasteel van Meguinza. Eerstgenoemde plaats is nog altijd geblokkeerd; de boeren betalen hunne tienden te Caludas; des niettegenstaande kunnen zij met hune koopwaren aldaar niet binnenkomen.

TUDELA 19 Julij. Men heeft te Navarra groote toebereidselen gemaakt voor de naderende krijgsoperatiën, en eene oproeping gedaan, om voor de gekwetsten de noodige bedden te bezorgen; uit een arrondissement heeft men, dien ten gevolge, 900 stuks ontvangen.

SARAGOSSA 21 Julij. Sedert gisteren avond heerscht alhier eene buitengewone beweging, op de tijding, dat twee Carlistische bataljons zich in de nabijheid dezer stad hebben vertoond. San Miguel bevindt zich te Puente de Oras te Teruel. Cabrera, die zich te Morella ophoudt, heeft aldaar twee bataljons Katalanen op nieuw gekleed.

STADSNIJEUWS.

Kennisgeving van Burgemeester en Wethouders, dd. 27 Julij, dat hij H. E. A. van heeren Controleuren der directe belastingen zijn ontvangen de primitive Personeel-Cohieren van de belasting over het jaar 1838—39, van Wijk 5, 12, 21, 36, 46, 48, en Patenten van Wijk 3, 13, 19, 55 en buitenwijk 4, welke op 18 dezer zijn executoir verklaard, en dat dezelve aan de daarbij betrokken heeren Ontvangers zijn verzonden.

Berigt van Parnassius der Nederlandsche Israëlitische Hoofd-Synagoge, dd. 23 Julij, aan de houders van 4 pCts. Premie-Bons, 4de Serie der gelijkwerdige schulden van de voormalige Hoogduitsche Joodische Gemeente alhier, dat op den eersten Augustus 1838 en volgende dagen, ter hunner thesaurie, in de Rapenburgerstraat, zal worden gevaceerd ter aflossing van den eersten termijn zijnde 50 pCt. des bedrags der Premie-Bons, met en benevens de op dezelve verschenen Renten.

Berigt van de commissie, belast met de verëvening der schulden van de voormalige Hoogduitsche Israëlitische Gemeente alhier, dd. 23 Julij, dat, ten gevolge van gedane loing, in tegenwoordigheid van het College van heeren Parnassius van gemelde Gemeente en van de commissie van Finantie, de navolgende Nommers, behoorende tot de Negotiatie, groot f. 40 m., uit de Bus zijn getrokken en dus met 1° Augustus aanstaanden betaalbaar zijn gesteld, met bijbetaling van 7 maanden renten à 5 pCt. 's jaars, ten huize van den heer M. S. C. Caun, op de Heerengraacht over het Park, dewelke daartoe zal vaceren, des Maandags en Woensdags, van 10 tot één ure, des namiddags, zijnde: No. 1, 8, 110, 115, 130, 176, 201, 204, 206, 221, 223, 231, 252, 269, 283, 323, 349, 360, 374, 378.

Bekendmaking van Kommissarissen van de Groot Bank van Leening, dat gedurende de maand Augustus 1838, in het lokaal der Publieke Verkoopingen, in te gaan op den O. Z. Voorburgwal, hoek van de Lombardsteeg, des voormiddags ten 9½ ure, om kontant geld, zal plaats hebben de gewone maandelijksche Verkooping der verstane Panden, als:

Op den 6den: Het Koper, Tin en Blik; op den 6den, 7den, 9den, 10den en 13den: Onderscheidene Lijnwaden, Mans- en Vrouwen-Kleederen, enz., doch wel Speciaal: op den 14den: Stukken Linnen en Kanten; op den 16den, 17den en 20sten: Het klein Zilver en Goud; op den 21sten: Het kostbaarder Zilver en Goud, waarbij Zilveren Lepels en Vorken, Gouden Hoofdjzer, Horologien, Kettingen en Colliers, benevens eenige Juweelen.

Zitting van het Hof van Assises, 30 Julij 1838.

Willem Navelle, beschuldigd van een schuldig verklaard aan twee diefstallen, ten huize van en jegens zijnen meester gepleegd, tijdens hij bij denzelfden voor loon in dienst was, en diensvolgens veroordeeld tot 4 uur te pronkstelling, 5 jaren confijnement in een tuchthuis, met de kosten.

Salomon Lipchitz, (thans voortvlugting) beschuldigd van een schuldig verklaard aan diefstal, door meer dan een persoon, bij nacht gepleegd in een bewoond huis, door middel van inkransing, en diensvolgens verklaard wederspanning aan de wet, met al de gevolgen en aankleven van dien, en veroordeeld tot 4 uur te pronkstelling, 5 jaren confijnement in een raspoel tuchthuis, met de kosten.

Volgens aan het Stads Waterkantoor alhier gedane waarnemingen, teekende de thermometer van Fahrenheit de navolgende graden van warmte: Zondag 29 Julij 's namiddags ten 3 ure 63 graden.

's avonds »	5 »	67 »
» »	7 »	62 »
» »	9 »	59 »
» »	11 »	57 »
Maandag 30 » 's morgens »	1 »	55 »
» »	3 »	55 »
» »	5 »	55 »
» »	7 »	57 »
» »	9 »	61 »
» »	11 »	64 »
's middags »	1 »	66 »

ONDERTROUW. 25 Julij. L. Doedes Dz. en M. Doorn.

GETROUW. 24 Julij. Te Frankfort a/m F. E. Eckstein van Amsterdam met H. F. L. Dörr. — 26 Julij. A. H. van Nieuwenhuise met W. C. van den Broek. — J. Vonk met H. G. Scholten van Winterswijk.

BEVALLEN. 26 Julij. E. Biesman Simons, geb. de Man, D. — G. W. Scheper, geb. Kramer, D. — 27 Junij. C. W. Kermer, geb. Fecker, Z. 28 Junij. A. E. Groen, geb. Hoeve, D. — 29 A. M. Tonsor, geb. Eskens, Z.

OVERLEDEN. 20 Julij. Te Luik J. P. Gelly, 50 j. — 24 Julij. Te Utrecht E. J. Rijk, — 25 Julij te Amst. J. W. Peppes, 65 j. — 26 A. C. Wiselius, 29 j. — 27 Junij. C. Woosting, wed. A. van Riessen 54 j.

so short that I fear thou wilt gain little credit in the way of thy profession. Hij betuigde nogmaals zijne trouw jegens den Koning, en zijn waarachtig geloof aan God door Christus. Daarop viel zijn hoofd.

Zijne gade had den even tederen als gestrengen echtgenoot geboden, bezworen, om toch zijn leven te redden. «Ja dierbare, — was zijn antwoord, — ja, juist dit wilde ik. Ik wil het eeuwige leven redden en dit niet opofferen, ter liefde van eene kleine spanne tijds» (7). Toen hij den Tower verliet om het schavot te bestijgen, wierp zijne dochter zich tusschen de wachten; sloot hem in hare armen en overstroomde hem met hare tranen. Nog den avond vóór zijne terzetting heeft hij haar eenen troost-brief geschreven. Zij staat als eene bekwame dichteresse bekend, en is als eene geleerde en nadenkende vrouw veelvuldig geprezen geworden.

Gelijk vroeger Boëtius in zijnen Gothischen, zoo heeft ook MORUS in zijnen Engelschen kerk, de *Consolatione in adversis* (over den troost in tegenspoeden) geschreven. Evenzoo heeft hij, in den vorm van zamenspraken, waarin hij twijfelingen en wederleggingen uit een zet, een geschrift vervaardigd: *Quod mors pro fide non fugienda est*, doch hij schreef het niet slechts, maar hij bezegelde het ook met zijnen dood. In zijne gevangenis schreef hij insgelijks eene *Expositio passionis Christi* en eene *Precatio ex Psalmis*.

Volgens STAPLETON, zijnen levensbeschrijver, heeft MORUS geen dag en geene zaak zonder gebed begonnen. Onder den naam van *Ressent*, gaf hij een vinnig twisteschrift tegen LUTHER in het licht; hij ijvert daarbij tegen de vrijheid, die niet meer gehoorzaamen wil; tegen de vermetelheid, welke de handen der wet, als waren het boeien, losmaakt, huwelijken scheidt en de verordeningen Gods verwoest. En wanneer de kerkhervorming werkelijk in zulk eene vrijheid en vermetelheid bestond, wie zou dan niet met den eerwaardigen Martelaar der waarheid instemmen. Hij heeft de waarheid in hare onschendbare gestrengheid ingezien; hij heeft dan ook niet de Evangelische vrijheid, waaruit zich de gehoorzaamheid ontwikkelt, maar slechts haar schijnbeeld, de bandeloze willekeur, veroordeeld.

(7) Volgens eene andere lezing antwoordde hij aan zijne vrouw: «Hoe vele jaren denkt gij, dat ik nog leven kan?» «Over de twintig jaren,» zeide zij, «wilt gij,» liet hij daarop volgen, «dat ik de eeuwigheid voor twintig jaren weg geve?»

beeld daarvan op (5).

Te midden dezer treurige afdwalingen en grove ergernissen, ontmoeten ons echter ook eenige flonkerlichten, als getuigen der waarheid. Onder dezelve behoort de vrome en eerlijke rechtgeleerde THOMAS MORUS (1480—1535). HENDRIK had den rijkskanselier WOLSEY, ter zake van zijne tegenwerking in het vermelde proces tot echtscheiding, verwijderd, en in deszelfs plaats werd MORUS tot kanselier en zegelbewaarder des rijks benoemd, hoezeer hij reeds, sedert eenige jaren, zich van alle ambtsbetuigingen terug getrokken had, en uit hoofde van zijne gestrengte vroomheid, weinig bekendheid beloofde (6). Doch de Koning had hem niet zonder doel tot den eersten post in het rijk verheven, welke tot dusverre, zonder uitzondering, slechts door geestelijken, meestal met de hoogste waardigheid bekleed, was vervuld geworden. Het was van groot belang, dat juist MORUS, wiens geleerdheid, rechtzinnigheid en vroomheid over geheel Europa bekend waren, voor de wenschen des Konings gewonnen werd. Bij mislukking konde hij altijd weder verwijderd worden. MORUS gehoorzaamde aan zijne roeping; hij gedroeg zich met groote gematigdheid en zachtaardigheid; doch de scheiding konde hij niet goedkeuren. Op 's Konings bevel moest hij met de ambtenaren, die voor de scheiding stemden, in uitvoering beraadslaging treden; doch deze overtuigden hem nog meer van de onmogelijkheid der gewenschte scheiding. MORUS verzocht toen, hem te ontslaan van de deelneming aan alle geregtelijke beraadslagingen, waarbij deze onderwerpen ter sprake konden komen, hetgeen hem werd toegestaan. Later oordeelde hij, ook hierna niet aan zijn geweten te hebben voldaan, en verzocht hij zijn ontslag, hetwelk hem (1532) in de eervolste beoordingen werd bewilligd. Zijn opvolger was THOMAS CROMWELL, die

(5) De geschiedenis der ongelukkige ANNA BOLEYN, haar leven en dood, hebben, kort geleden, de stof geleverd voor eenen merkwaardigen roman, getiteld *Henry Percy, comte de Northumberland, XV Siecle; par Mme. la Princesse de Craon. Brussel, 1835.* ANNA BOLEYN was aan dezen graaf van Northumberland verloofd, doch zij werd hem ontrouw, toen Koning HENDRIK haar kroon en purper aanbood, achter welke zij toen het zwaard van den beul niet vermoedde.

(6) Vergelijk SHAKESPEARE's *Hendrik VIII*, 3o Bedrijf, 2e Tooneel.

